



Posudek bakalářské práce

Název: *Motivace mladých lidí k navštěvování salesiánského střediska dětí a mládeže v Českých Budějovicích*

Autor: *Pavel Votava*

Cílem předložené bakalářské práce je „zjistit, co motivuje mladé lidi ve věku 13 až 18 let k pravidelným návštěvám volnočasového klubu Oráč v Salesiánském středisku dětí a mládeže v Českých Budějovicích“ (s. 6). Z formulace cíle vyplývá, že těžiště předložené práce spočívá v její praktické části. Srovnáním obou částí práce (teoretická, kap. 1-2, s. 7-21; praktická, kap. 3, s. 22-33) vychází na povrch priorita autora: autor chtěl ve své práci realizovat bez přehnaných ambic kvalitní empirickou výzkumnou sondu.

Struktura práce je logická: první kapitola pojednává o salesiánském výchovném stylu, konkrétně pak o činnosti Salesiánského střediska mládeže – DDM v Českých Budějovicích; druhá kapitola je věnována především otevřenému klubu Oráč, který je jednou z klíčových aktivit střediska; závěr kapitoly je úvodem k výzkumné části – je věnován motivaci (podkapitola 2.3); třetí kapitola obsahuje výzkumné šetření.

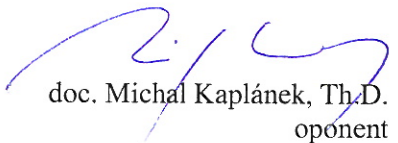
Po stránce vnější úpravy i po stránce formální je práce na velmi dobré úrovni. Rovněž jazyková úroveň práce je výborná. Z hlediska práce s prameny je třeba na jedné straně ocenit použití německé literatury (Opaschowski), na druhé straně musíme konstatovat, že seznam literatury je poměrně skromný, až minimalistický, jakož i rozsah práce (čistý text 30 stran).

Hodnotíme-li obsah práce, nemůžeme přehlédnout řadu faktických nepřesností v teoretické části práce. Nepřesný je už název salesiánského střediska v Českých Budějovicích, jak jej autor uvádí v názvu práce i v textu, jakož i jeho charakteristika převzatá ze statutu střediska jako školské právnické osoby – s. 7 a 9 (údaj o zřizovací listině z 1. 9. 2015 je správný, ale zavádějící – nikde není uvedeno, že středisko funguje už 25 let). Další nepřesnosti najdeme v informacích o donu Boskovi a salesiánech (s. 7-8); rovněž tvrzení, že se „v salesiánském duchu používají dva systémy – represivní a preventivní“ (s. 10n) je zcela mylné. Charakteristika práce pedagogů a zejména sociálních pracovníků ve středisku je zjednodušená, a tedy zavádějící (s. 13).

Pokud hodnotíme výzkumnou část práce, je třeba ocenit systematickosti a kvalitu zpracování. Také zdůvodnění zvolené metodiky je namístě. Slabinou práce je malá souvislost mezi teoretickou a praktickou částí. Teoretická část je sice vhodným úvodem k části praktické, ale neobsahuje dostatek konkrétních závěrů (např. z disertační práce doc. Urbana, s níž autor pracoval), z nichž by se daly přímo konstruovat hypotézy. Hypotézy, které autor uvádí na s. 22 vycházejí z teoretické části jen nepřímě. Nikde nenajdeme zdůvodnění, proč autor vybral k ověřování právě tyto hypotézy a žádné jiné. Autor několikrát poukazuje na údajnou dysfunkci rodin velké části návštěvníků střediska. Toto tvrzení není v práci ničím podloženo.

Pokud bych měl předloženou bakalářskou práci hodnotit jenom z hlediska kvality realizované výzkumné sondy, hodnotil bych ji jako nadprůměrnou, proto ji *doporučuji* k obhajobě. Navrhuji hodnocení známkou *velmi dobře* nebo *dobře*, s ohledem na výkon v rámci obhajoby.

V Českých Budějovicích dne 9. května 2016


doc. Michal Kaplánek, Th.D.
oponent